

Saint-Josse och änglarna

Gare du Nord: telefoncafeer och blinket ifrån nattaffärerna.

Gränsen till Schaarbeek är suddig.

Ramadan och gatorna är tomma.

*

Genom skyltfönsterrutan: min blick i hennes.

Hon är en mjukvarm frestelse: borstat blänkhår, mörka läpparna.

Trötta glansögon, en bitterlängtan.

Ögonfransarna, så långa. Skabbkorsett och läderstövlar. Mellan lären: en barstol.

Att locka mig att falla:

jag måste lossa skylfönstret från blicken.

*

Men du och jag är samma, kvinna.

*

En bildörr och ett rop i nacken, min.

Att lysa genom mörkret.

Jag är mittemellan Gare du Nord och Place Houwaert,
jag springer, jag får inte stanna mellan husen.

Trottoaren, uppbruten. Neonblinket och mintdoften.

På kartan har Saint-Josse formen av en pistol.

Jag är vita orossvetten, hårtovor och lödderångor. Hjärtat, mitt, som snabbslår, fötterna som klapperspringer.

Nacken, lindad in i tweed.

Huden: alltför mjukvit.

Fötterna mot snubbelstenar.

*

Ett ljussken flammar upp intill mig, ett andetag som sluter om min kropp.

Ett grepp om min nacke, en kvinna drar mig upp.

Hon är lindad in i svart tyg. Bara ögonen är blottade: det glimmar.

Handen, varmfast om min kropp.

*

En oansenlig tegelbyggnad: hon för mig till ett sidorum. Sveper mig i rökelse, en sjal.

I bakgrunden: kvinnoröster, en helig mummelkör.

När hon blottar ansiktet för mig: ett gnistersken som sprider sig i rummet.

Att falla på knä inför ljuset.

Vi står alla på knä inför ljuset.

*

Att forma om: att blanda mitt med staden.

*

Mitt här doftar rökelse och mint. Fötterna är jordade mot asfalten.

Madou, vi delar oss i tunnelbanan: in i EU-palatset eller ned mot Place Saint-Josse?

Att vara omsluten av värme:

att glida nedför Chaussée de Louvain, genom avgasmyllret, in i Saint-Josse.

Cecilia Hansson, oktober/november 2007